

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1Co/13/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1417200483
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 08. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Posluchová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1417200483.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Posluchovej a členov senátu JUDr. Romana Huszára a JUDr. Magdalény Florekovej v právnej veci navrhovateľky 1/ matky: W. U., F. N., D.: XX.XX.XXXX, N. A. F. XX, N., navrhovateľa 2/ - maloletého: O. P., D..XX.XX.XXXX, N. A. F. XX, N., navrhovateľa 3/ - maloletého: W. U., D.. XX.XX.XXXX, N. A. F. XX, N., obaja maloletí zastúpení kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava so sídlom Vazovova 7/A, Bratislava, proti odporcovi: G. P., F. P., D.: XX.XX.XXXX, N. M. XXX, M., P. A., zast. Mgr. Richardom Trusinom, advokátom, so sídlom Háľkova 1, Bratislava, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie navrhovateľky a odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava IV č.k.10C/2/2017-18 zo dňa 18. januára 2017 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie ktorým uložil G. P., D.: XX.XX.XXXX, N. XXX XX M. XXX, aby nevstupoval dočasne do bytu Č..X, vo vchode: A. F. XX, Z. Č. XXX S. N., zapísaného na liste vlastníctve č. XXXX, okres: Bratislava IV, obec: Bratislava -Mestská časť Karlova Ves, katastrálne územie: G. S., ktorého vlastníčkou v spoluvlastníckom podiele 1/1 je O.. W. U., F. N., D.. XX.XX.XXXX, a to až do právoplatného rozhodnutia vo veci úpravy výkonu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu O. P., D.. XX.XX.XXXX, vedeného na Okresnom súde Bratislava IV pod sp.zn. 13P/284/2016. Súčasne uložil G. P., D.: XX.XX.XXXX, N. XXX XX M. XXX, aby sa nepribližoval na vzdialenosť menšiu ako 150 m k W. U., F. N., D.: XX.XX.XXXX, k maloletému O. P., D.. XX.XX.XXXX V. G. O. W.S. U., D.. XX.XX.XXXX, V. to až do právoplatného rozhodnutia vo veci úpravy výkonu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu O. P., D.. XX.XX.XXXX vedeného na Okresnom súde Bratislava IV pod sp.zn. 13P/284/2016.

1.1. Na svoje rozhodnutie aplikoval ust. § 324 ods. 1 a ods. 3; § 325 ods. 1 a 2; § 326 ods. 1 ; § 328 ods. 2 ; § 329 ods. 1; ; § 330 ods. 1 ; § 332 ods. 1 ; § 333; § 334 ; § 335 ods. 1 a § 337 ods. 3 C.s.p.. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že návrhom zo dňa 28.12.2016, doručeným tunajšiemu súdu dňa 02.01.2017 navrhovateľka 1/ -matka maloletých detí požiadala, aby súd nariadil neodkladné opatrenie vo veci úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému O. P.O., D.. XX.XX.XXXX. Okrem zverenia maloletého Michala do jej osobnej starostlivosti a určenia výživného pre neho, žiadala, aby súd nariadil odporcovi- otcovi maloletého O. P., zákaz vstupu do nehnuteľnosti, v ktorej s maloletými deťmi O. P. V. W. U. v súčasnosti matka býva a zákaz približovať sa k matke a maloletým deťom na vzdialenosť menšiu ako 150 m, a to až do rozhodnutia vo veci samej. Nakoľko sa vec v časti uloženia zákazu vstupu otcovi maloletého O. do nehnuteľnosti, kde matka s maloletými deťmi býva a zákazu priblížiť sa k matke a k maloletým deťom na vzdialenosť menšiu ako 150 m, netýka konania starostlivosti súdu o maloletých, iného konania upraveného zákonom č. 36/2005 Z.z. o rodine a ani nejde o opatrovnícku vec, ktoré sa v zmysle vyhlášky č. 206/2016 Z.z. zapisuje do súdneho registra "P", vylúčil návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia vo veci určenia zákazu vstupu otcovi maloletého O. do nehnuteľnosti, kde býva

matka s maloletými deťmi a v časti zákazu približovania sa otca mal. O. k matke a maloletým deťom, na samostatné konanie dňa 18.01.2017 o 7:53 hod.

1.2. Súd prvej inštancie vychádzal z tvrdenia navrhovateľky 1/, že odporca ju slovne ponižoval za nedostatok starostlivosti o spoločnú domácnosť ale najmä za spôsoby starostlivosti o ich spoločného maloletého syna O.. Odporca nejavil konkrétny záujem podieľať sa na starostlivosti maloletého O., odmietal poskytnúť pomoc pri návšteve lekára s vyjadrením, že veci starostlivosti o maloletých si má navrhovateľka 1/ riešiť sama. Odporca ponižoval navrhovateľku 1/ aj ohľadne starostlivosti o maloletého syna W., ktorý pochádza z predchádzajúceho manželstva navrhovateľky 1/. Odporca navrhovateľku vulgárne slovne ponižoval, a urážal ju tým, že jej nadával do „ píč, kuriev, bratislavských núl“, nakoľko nič nedokázala a slovne urážal jej fyzický výzor proporcie, poprsie a jej celé telo najmä v tehotenstve a vyhrážal sa, že ju podreže a zoberie jej maloletého syna O.. K slovnému urážaniu pridal odporca aj fyzický prejav, keď pri vzájomných konfliktoch a psychickom urážaní manifestoval svoju prevahu aj gestikuláciami ruky pred jej tvárou, čím spôsoboval odôvodnenú obavu fyzického napadnutia navrhovateľky 1/. K samotnému fyzickému útoku zo strany odporcu však doposiaľ nedošlo. Navrhovateľke vznikla suspekcia z nakazenia pohlavnou chorobou, ktorá jej bola potvrdená na vyšetrení v januári 2015, len pár mesiacov od nadviazania vzťahu s odporcom. Nepredvídateľne a prchké konanie odporcu manifestované opakovanými vyvolávanými konfliktami namierenými voči navrhovateľke 1/ vzbudzuje jej odôvodnenú obavu o život a zdravie nielen jej samotnej ale aj jej dvoch maloletých detí. Navrhovateľka 1/ pripravuje podanie písomného trestného oznámenie na odporcu pre podozrenie spáchania trestného činu šírenia nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby, ohrozovanie pohlavnou chorobou čo by u odporcu na základe jeho agresívneho správania mohlo vyvolať ešte agresívnejší atak na navrhovateľku. Navrhovateľka 1/ vyslovila obavu, že odporca v prípade silného emočného podnetu akým bol jej odchod zo spoločnej domácnosti a následné ukončenie vzťahu súčasne s podaním trestného oznámenia naplní hrozby, ktorými jej opakovane hrozil a podreže ju, prípadne jej spôsobí iné ublíženie na zdraví s možným fatálnym koncom. Navrhovateľka 1/ sa zároveň obáva, že odporca bude pôsobiť na ňu prostredníctvom jej maloletých detí a citovo ju vydierať uplatňovaním si svojich rodičovských práv k maloletému O., ktorého starostlivosť však odporca nevie zabezpečiť najmä keď je maloletý stále kojenný. Konanie odporcu považuje za predvídateľné, najmä na základe jeho opakovaných vyhrážok, že jej zoberie maloletého syna O., čím ho vystaví ohrozenia života a zdravia. Na základe uvedených skutočností má navrhovateľka 1/ za to, že je dostatočne osvedčená obava o život a zdravie nielen jej ale ja dvoch maloletých detí čo si vyžaduje neodkladný zásah zo strany súdu.

1.3. Súd prvej inštancie sa na základe tvrdení navrhovateľky 1/ a listín pripojených k návrhu stotožnil so skutkovými a právnymi dôvodmi návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a dospel k záveru, že je dostatočne osvedčená obava o život a zdravie nielen jej, ale aj dvoch maloletých detí, čo si vyžaduje neodkladný zásah zo strany súdu. Vzhľadom ku skutočnosti, že ustanovenie § 325 ods. 2 písm. e/ vyžaduje neodkladné a rýchle rozhodnutie súdu, ktorý nemá žiadnu dispozičnú možnosť zabezpečiť si v tejto lehote akékoľvek iné doplňujúce dôkazy, súd vyhodnotil konanie odporcu ako nebezpečné a nepredvídateľné a nariadil neodkladné opatrenie v požadovanom rozsahu.

1.4. O výške trov konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 C. s. p., po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením.

2. Uznesenie odvolaním v zákonom stanovenej lehote napadla navrhovateľka. Uviedla, že s uloženými zákazmi vstupu do nehnuteľností a priblíženia sa odporcu k navrhovateľke a k maloletým sa v plnom rozsahu stotožňuje; napáda iba časť výroku o trvaní nariadení neodkladných opatrení, keďže neodkladné opatrenie v oboch prípadoch trvá do doby nadobudnutia právoplatnosti vo veci úpravy výkonu práv a povinností rodičov k maloletému O. P., vedeného na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 13P 284/2016, čo je na základe návrhu navrhovateľky iba konaním o dočasnej úprave. Do rozhodnutia súdu prvej inštancie nebola podaná žiadna žaloba či návrh na začatie konanie vo veci úpravy výkonu práv a povinností k maloletým deťom, ani nebolo vo veci vydané uznesenie, ktorým by ex offo začal súd konať vo veci samej. Navrhuje, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie tak, že uloží G. P., aby dočasne nevstupoval do bytu, aby sa nepribližoval na vzdialenosť menšiu ako 150 metrov k maloletým deťom O. P. V. W. U. a to až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej. Súčasne zaviazal O.. W. U., aby do 30 dní od doručenia rozhodnutia podala návrh na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému O. P..

3. Odporca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že k procesnému postupu konajúceho súdu nemá žiadne výhrady a rozhodovanie o odvolaní navrhovateľky ponecháva na posúdení súdu. Z odôvodnenia odvolania nie je jasné, čoho sa navrhovateľka domáha.

4. Navrhovateľka v písomnom vyjadrení k vyjadreniu odporcu k odvolaniu navrhovateľky uviedla, že podala návrh na nariadenie neodkladného opatrenia vo veci úpravy výkonu rodičovských práv a

povinností k maloletému O. P., kedy žiadala dočasné zverenie maloletého do osobnej starostlivosti a dočasnú úpravu prispievať odporcu na výživu maloletého. Podanie v zmysle ustanovení neodkladného opatrenia nie je možné stotožniť s rozhodnutím vo veci samej, pričom toto rozhodnutie ani neprejudikuje konečný výrok vo veci samej. Návrh na úpravu výkonu rodičovských práv vo veci samej nebol do súčasnosti podaný. Ani takéto konanie nebolo bez návrhu súdom začaté. Rozhodnutie, ktorým by maloletý bol zverený do osobnej starostlivosti matky, hoci len v dočasnej úprave, by mohlo u odporcu zvýšiť jeho agresivitu. Odporca má násilné črty správania, ktoré sa prejavili v dlhodobom fyzickom a najmä psychickom týraní, dôkazom čoho je výpis z SMS komunikácie. Pre násilníka je príznačné, že začne svoje násilné sklony voči obeti manifestovať tak, že sa jej pokúša vziať to, k čomu má najsilnejšie citové väzby a to len za účelom, aby jej ublížil. Nie je vylúčené, že tento príznačný modus operandy odporca vzhľadom na jeho násilnícku povahu neuplatní. Keďže rozhodnutie o nariadení neodkladného opatrenia neprejudikuje konečný stav vo veci starostlivosti o maloletého s rozhodnutím súdu prvej inštancie sa v celom rozsahu stotožňuje.

5. Uznesenie odvolaním v zákonom stanovenej lehote napadol odporca, ktorý považuje neodkladné opatrenie za zbytočné. Nehnutelnosť je vo výlučnom vlastníctve navrhovateľky a ochrana súkromného vlastníctva a domovej slobody je chránená právnym poriadkom Slovenskej republiky. Odporca nedisponuje kľúčmi ani od vstupnej brány, do bytového domu ani do predmetného bytu, a teda akýkoľvek vstup do bytu navrhovateľky by bol nezákonný, preto nariadenie nevstupovať do predmetnej nehnuteľnosti je z pohľadu právnej úpravy duplicitné. Súd neodkladným opatrením nariadil nepribližovať sa G. P. na vzdialenosť menšiu ako 150 metrov k W. U., maloletému O. P., k maloletému W. U., nariadenie ktoré je nevykonateľné, keďže vytvára priestor na účelové a špekulatívne zneužitie takéhoto nariadenia. Javí sa otázka, kto resp. aký orgán určí, či v prípade, hoc aj náhodného stretnutia odporcu s navrhovateľkou bola dodržaná vzdialenosť 150 metrov. Uviedol, že nemá záujem o stretnutie s navrhovateľkou, s výnimkou nevyhnutných stretnutí v súvislosti s výkonom rodičovských práv k spoločnému dieťaťu. Zastáva názor, že napadnutým rozhodnutím súd prvej inštancie neprimerane obmedzil výkon rodičovských práv a to iba na základe tvrdení navrhovateľky. Nepoprel, že v partnerskom vzťahu dochádzalo k hádkam, ktoré však neprekročili hranicu bežnej ostrejšej výmeny názorov. Odmieťa obvinenia z psychického týrania. Je pravdou, že prejavil nespokojnosť s formou starostlivosti o spoločnú domácnosť. Tvrdenia navrhovateľky o vyhrážaní a fyzickej likvidácii považuje za absurdné. Navrhuje, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil v celom rozsahu.

6. Navrhovateľka v písomnom vyjadrení k odvolaniu odporcu uviedla, že vlastnícke alebo iné právo nie je relevantné pre nariadenie neodkladného opatrenia. Suspekcia z násilného správania a skutočnosť, že obeť nehnuteľnosť obýva, bez ohľadu na jej právny status k nej, sú relevantnými pre posúdenie nariadenia neodkladného opatrenia. Násilné správanie odporcu bolo dostatočne osvedčené, poukázala na priebeh zo dňa 6.1.2011, keď napriek výslovnému nesúhlasu sa odporca pokúšal dostať do bytu navrhovateľky, kde zvonil na zvonček, písal SMS-ky, sadol si do auta a čakal v aute. Až po privolaní hliadky OO PZ Bratislava IV odporca odišiel. Neodkladné opatrenie má zabezpečiť dočasnú ochranu života a zdravia navrhovateľky a maloletých detí, ktoré majú morálnu, ale aj zákonnú prioritu pred otázkou úpravy vlastníckych vzťahov k nehnuteľnosti. Odporca je nebezpečný, jeho konanie je nepredvídateľné a pokiaľ odporca nebude navrhovateľku alebo maloleté deti fyzicky ohrozovať, vyvíjať psychický neprimeraný nátlak v blízkosti evidentne menšej ako 150 metrov nie je dôvod, aby navrhovateľka oznamovala porušenie nariadenia neodkladného opatrenia. Vyhodnotenie dodržania vzdialenosti 150 metrov je veľmi subjektívne, a pokiaľ nenastanú tieto skutočnosti, nemá dôvod oznamovať porušenie neodkladného opatrenia. Skutočnosti uvádzané odporcom v odvolaní považuje za irelevantné, ktoré nedokáže žiadnym spôsobom preukázať, čo však presahuje rámec inštitútu neodkladného opatrenia a je súčasťou dokazovania vo veci samej. Poukazuje na SMS komunikáciu, ktorá tvorí prílohu - súčasť vyjadrenia k vyjadreniu odporcu k odvolaniu navrhovateľky zo dňa 17.3.2017.

7. Kolízny opatrovník ponechal rozhodnutie o odvolaní navrhovateľky aj odporcu na úvahe súdu.

8. Odvolací súd preskúmal a prejednal vec v rozsahu podaných odvolaní v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 C.s.p. a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je vecne správne.

9. Podľa § 324 ods. 1 C.s.p. pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

10. Podľa § 325 ods. 1 C.s.p. neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

11. Podľa § 325 ods. 2 písm. e/ a h) C.s.p. neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nevstupovala dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne

podozrivá z násilia; sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

12. Podľa § 329 ods. 1 C.s.p. súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez vylučenia a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

13. Základným predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia je existencia potreby bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami alebo obavy, že vykonanie exekúcie súdneho rozhodnutia bude ohrozené, pokiaľ nemožno tento účel dosiahnuť zabezpečovacím opatrením. Pre nariadenie neodkladného opatrenia sa tak vyžaduje hodnoverné osvedčenie aspoň základných skutočností potrebných pre záver o dôvodnosti a trvaní nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, ako i dostatočné opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich nevyhnutnosť potreby neodkladnej úpravy pomerov medzi stranami alebo obavu z ohrozenia exekúcie. So zreteľom na podstatu, účel a zmysel inštitútu neodkladného opatrenia nie je pre rozhodnutie o návrhu na jeho nariadenie potrebné vykonávať dokazovanie, avšak splnenie predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia nemožno vyvodiť len zo samotných tvrdení navrhovateľky, a je potrebné tieto tvrdenia aspoň spoľahlivo osvedčiť, a to aspoň do tej miery, že možno dôvodne nadobudnúť presvedčenie o ich pravdivosti a hodnovernosti; keď pri nariaďovaní neodkladného opatrenia prevláda záujem na rýchlosti rozhodnutia nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení.

14. Neodkladné opatrenie podľa § 325 ods. 2 písm. e) C.s.p. je účinným prostriedkom preventívneho riešenia problematiky násilia a patrí medzi právne nástroje, ktoré umožňujú rýchlu právnu úpravu situácie, ktorá smeruje k ochrane osôb, ktoré sa ocitnú v pozícii obetí domáceho násilia. Právo nebyť vystavený násiliu alebo jeho bezprostrednej hrozbe je základným ľudským právom. Právo každej osoby na ochranu pred akoukoľvek formou násilia vyplýva nielen z Ústavy Slovenskej republiky, ale aj z medzinárodných zmlúv, ktorými je Slovenská republika viazaná, napr. Všeobecná deklarácia ľudských práv, Medzinárodný pakt občianskych a politických právach, Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd, Deklarácia OSN o odstránení násilia páchaného na ženách a iné. Za násilie je pritom potrebné považovať akýkoľvek útok vedený voči fyzickej osobe alebo aj psychickej integrite človeka, ktoré spôsobuje tejto osobe ujmu. Preto v súvislosti s domácim násilím je mimoriadne dôležité minimalizovať kontakt násilníka s obeťou, keďže najvhodnejší priestor má násilník v domácom prostredí obete. Z uvedeného dôvodu bolo aj sformulované neodkladné opatrenie v zmysle § 325 ods. 2 písm. e) C.s.p. (tiež § 325 ods. 2 písm. f), g), h) C.s.p.), ktorého účelom je poskytnúť oprávnenej strane neodkladnú ochranu, prípadne zabrániť ďalšiemu zhoršovaniu jej postavenia aj za cenu, že skutkový stav veci nie je náležite zistený. Pred nariadením neodkladného opatrenia podľa ustanovenia § 325 ods. 2 písm. e) C.s.p. preto postačuje, ak je osvedčené dôvodné podozrenie z násilia. Osvedčenie dôvodného podozrenia z násilia znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce), pričom postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná. Dôvodné podozrenie z násilia sa v takomto prípade preukazuje predovšetkým listinnými dôkazmi, keďže ide o konanie z hľadiska procesného maximálne zrýchlené.

15. Pojem násilia ako taký nie je nikde vo všeobecne záväznom právnom predpise formulovaný, avšak jeho základným charakteristickým znakom je úmysel. Násilie je následkom istého druhu ľudského konania, ktoré je zámerné. Ide o telesnú, aj duševnú ujmu. Hoci definície násilia sú rozdielne, spájajú ich aj spoločné črty. Násilím je každá forma ubližovania, prejavu nadvlády, vyhrážania sa, zneužívania moci, fyzického a sexuálneho nátlaku. Násilie nie je konflikt, v konflikte sa stretnú rovnocenné strany, kým násilie je, keď jedna strana zneužije prevahu moci. Násilím je každý čin, ktorého následkom je, že obeť robí niečo, čo nechce robiť, alebo jej bráni robiť niečo, čo chce robiť, prípadne v nej vyvoláva strach. Násilie nemusí obsahovať fyzický kontakt s obeťou, pretože zastrašovanie, slovné vyhrážky a psychické násilie môžu mať rovnako silné následky. Psychické násilie je každé správanie, ktoré priamo narúša slobodnú vôľu a sebaúctu iného človeka. Nezanecháva síce žiadne viditeľné poranenia, napriek tomu môže byť najhoršou formou násilia. Je zvlášť účinné, ak sa spája s fyzickým násilím. Osobitnou formou násilia je sekundárna viktimizácia - druhotné ubližovanie. Násilím je aj nezabránenie násiliu.

16. Odvolací súd, zhodne so súdom prvej inštancie, dospel k záveru, že z hľadiska nevyhnutnej dočasnej ochrany navrhovateľov, ako možných obetí nebezpečného vyhrážania, je potrebné ich návrhu vyhovieť. Navrhovateľka 1/ dostatočne spoľahlivo osvedčila dôvodnosť naliehavej potreby bezodkladnej úpravy vzťahov medzi stranami takými rozhodujúcimi skutočnosťami, ktoré nasvedčujú tomu, že zo strany odporcu dochádza ku psychickému ubližovaniu navrhovateľky 1/ v podobe vyhrážok, osočovania, zastrašovania, urážok, ponižovania, ktoré konanie predstavuje bezprostredné

ohrozenie duševného zdravia navrhovateľky 1/ s možným negatívnym dopadom na zdravý duševný vývoj maloletých navrhovateľov 2/,3/. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie patričným spôsobom odôvodnil / § 234 ods. 2 a 220 ods. 2,3 C.s.p. / na ktoré odôvodnenie poukazuje aj odvolací súd a s ktorým sa s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 C.s.p. stotožňuje.

17. Navrhovateľka v odvolaní a následne aj v ďalších svojich vyjadreniach napádala nesprávny čas trvania neodkladného opatrenia z dôvodu, že neodkladné opatrenie v oboch prípadoch trvá do doby nadobudnutia právoplatnosti vo veci úpravy výkonu práv a povinností rodičov k maloletému O. P., vedeného na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 13P 284/2016, čo je na základe jej návrhu iba konaním o dočasnej úprave, keď do rozhodnutia súdu prvej inštancie nebola podaná žiadna žaloba či návrh na začatie konanie vo veci úpravy výkonu práv a povinností k maloletým deťom, ani nebolo vo veci vydané uznesenie, ktorým by ex offo začal súd konať vo veci samej.

17.1. Odvolací súd zistil, že návrhom podaným na Okresný súd Bratislava IV dňa 30.12.2016 žiadala navrhovateľka 1./ (matka) vo veci úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, aby súd nariadil neodkladné opatrenie, na základe ktorého bude maloletý O. P. zverený do jej osobnej starostlivosti a odporca (otec) maloletého O. bude zaviazaný predbežne prispievať na jeho výživu sumou 150,- € mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred do rúk matky. Vo veci bolo dňa 12.01.2017 vydané neodkladné opatrenie č.k.13P/284/2016-23. Dňa 24.01.2017 odporca (otec) podal návrh na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na Okresný súd Pezinok, ktorý vec dňa 21.03.2017 postúpil, z dôvodu miestnej príslušnosti na Okresný súd Bratislava IV, ktoré konanie bolo vedené pod sp. zn. 13 P 99/2017. Okresný súd Bratislava IV Uznesením č.k. 13 P 284/2016-58 zo dňa 9.6.2017 spojil konanie sp.zn. 13P 284/2016 a sp. zn. 13P 99/2017 na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp.zn. 13P 284/2016. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, keďže konanie vedené pod sp.zn. 13P 284/2016 je v súčasnosti konaním o úprave výkonu práv a povinností k maloletému O. P. vo veci samej sú námietky navrhovateľky ohľadne dĺžky trvania neodkladného opatrenia nedôvodné.

18. Právne irelevantné sú aj námietky odporcu, ktorý namietal nadbytočnosť neodkladného opatrenia z dôvodu, že nehnuteľnosť je vo výlučnom vlastníctve navrhovateľky a ochrana súkromného vlastníctva a domovej slobody je chránená právnym poriadkom Slovenskej republiky; nevykonateľnosť neodkladného opatrenia v časti nepribližovania sa na vzdialenosť menšiu ako 150 metrov k W. U., maloletému O. P., k maloletému W. U. a skutočnosť, že napadnutým rozhodnutím súd prvej inštancie neprimerane obmedzil výkon jeho rodičovských práv k maloletému navrhovateľovi 2/ O. P..

18.1. Samotná skutočnosť, že nehnuteľnosť, ku ktorej sa neodkladné opatrenie v zmysle § 325 ods. 2 písm. e) C.s.p. viaže je vo výlučnom vlastníctve navrhovateľky 1/ nebráni nariadeniu neodkladného opatrenia. Pri nariadení neodkladného opatrenia je podstatné je len to či chránená osoba v tejto nehnuteľnosti býva, čo preukázané v konaní bolo a práve nariadenia neodkladného opatrenia zabezpečuje väčšiu mieru ochrany chránenej osoby. K nevykonateľnosti neodkladného opatrenia odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že samotné ustanovenia § 325 ods. 2 písm. h) C.s.p. nariadenie takéhoto opatrenia a je len na povinnej osobe aby neporušila zákaz približovania sa, keďže tým môže naplniť znaky skutkovej podstaty marenia výkonu úradného rozhodnutia v mysle § 348 ods. 1 písm. i) Trestného zákona. Nariadeným neodkladným opatrením podľa názoru odvolacieho súdu nebude zásadne dotknutý ani výkon rodičovských práv žalovaného k maloletému Michalovi Oscitému, keďže ide len o dočasné opatrenie a rozhodovania o úprave práv a povinností rodičov k maloletému, bude premetom konania vedeného na Okresnom súde Bratislava IV pod sp.zn. 13P 284/2016.

19. Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov podľa § 387 ods. 1 C.s.p. uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

20. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval, keď i o týchto trovách rozhodne súd prvej inštancie v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 262 C.s.p.).

21. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 C.s.p..).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.
Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,
a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).
Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak
a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).
Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).
Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).
Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).
Dovolaťel' musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).
Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je
a/ dovolaťel'om fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b/ dovolaťel'om právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c/ dovolaťel' v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa(§ 429 ods.2 C.s.p.).
Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).
Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel' uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).
Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).
Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel' uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).